

UNIUNEA EUROPEANĂ

PARLAMENTUL EUROPEAN

CONSILIUL

Bruxelles, 25 aprilie 2014
(OR. en)

2013/0023 (COD)

PE-CONS 45/14

DROIPEN 28
JAI 110
ECOFIN 177
UEM 34
GAF 12
CODEC 519

ACTE LEGISLATIVE ȘI ALTE INSTRUMENTE

Subiect: DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
privind protecția prin măsuri de drept penal a monedei euro și a altor monede
împotriva falsificării și de înlocuire a Deciziei-cadru 2000/383/JAI a
Consiliului

DIRECTIVA 2014/.../UE
A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din

privind protecția prin măsuri de drept penal a monedei euro
și a altor monede împotriva falsificării și de înlocuire
a Deciziei-cadru 2000/383/JAI a Consiliului

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 83 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene¹,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară³,

¹ JO C 179, 25.6.2013, p. 9.

² JO C 271, 19.9.2013, p. 42.

³ Poziția Parlamentului European din 16 aprilie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din

întrucât:

- (1) În calitate de monedă unică folosită în comun de statele membre din zona euro, moneda euro a devenit un factor important pentru economia Uniunii și pentru viața de zi cu zi a cetățenilor acesteia. Cu toate acestea, de la introducerea monedei euro în 2002, falsificarea acesteia, ca monedă care se află permanent în atenția grupărilor de crimă organizate active în domeniul falsificării banilor, a generat, prejudicii financiare de cel puțin 500 de milioane EUR. Este în interesul Uniunii în ansamblul său să se opună oricărei activități care are potențialul de a pune în pericol, prin falsificare, autenticitatea monedei euro și să incrimineze astfel de activități.
- (2) Banii falși au efecte negative considerabile asupra societății. Falsificarea aduce prejudicii cetățenilor și agenților economici, cărora nu li se rambursează valoarea mijloacelor de plată falsificate, chiar dacă au fost primite cu bună credință. Falsificarea banilor ar putea genera în rândul consumatorilor preocupări legate de nivelul suficient de protecție a banilor în numerar, precum și temerea de a primi bancnote și monede false. Este, prin urmare, deosebit de important să se asigure încrederea cetățenilor, a agenților economici și a instituțiilor financiare din toate statele membre, precum și din țări terțe, în autenticitatea bancnotelor și a monedelor.
- (3) Este esențial să se garanteze că măsuri eficace și eficiente de drept penal protejează moneda euro și orice altă monedă a cărei circulație este autorizată legal în mod corespunzător în toate statele membre.
- (4) Regulamentul (CE) nr. 974/98 al Consiliului¹ privind introducerea euro obligă statele membre a căror monedă este euro să asigure sancțiuni adecvate împotriva contrafacerii și falsificării bancnotelor și a monedelor euro.

¹ Regulamentul (CE) nr. 974/98 al Consiliului din 3 mai 1998 privind introducerea euro (JO L 139, 11.5.1998, p. 1).

- (5) Regulamentele (CE) nr. 1338/2001¹ și (CE) nr. 1339/2001² ale Consiliului prevăd măsurile necesare pentru protecția euro împotriva falsificării, în special măsuri de retragere din circulație a bancnotelor și a monedelor euro falsificate.
- (6) Convenția Internațională privind stoparea falsificării de monedă, semnată la Geneva la 20 aprilie 1929, împreună cu protocolul la aceasta („Convenția de la Geneva”)³, stabilește regulile pentru prevenirea, urmărirea și pedepsirea cu eficacitate a infracțiunii de falsificare a monedei. În particular, aceasta vizează garantarea faptului că pot fi impuse sancțiuni penale severe și alte sancțiuni pentru infracțiunile de falsificare a monedei. Toate părțile contractante la Convenția de la Geneva trebuie să aplice principiul nediscriminării în privința altor monede decât moneda lor națională.
- (7) Prezenta directivă completează dispozițiile Convenției de la Geneva și facilitează aplicarea acestora de către statele membre. În acest scop, este important ca statele membre să fie părți contractante la Convenția de la Geneva.

¹ Regulamentul (CE) nr. 1338/2001 al Consiliului din 28 iunie 2001 de definire a măsurilor necesare protecției monedei euro împotriva falsificării, (JO L 181, 4.7.2001, p. 6.).

² Regulamentul (CE) nr. 1339/2001 al Consiliului din 28 iunie 2001 privind extinderea efectelor Regulamentului (CE) nr. 1338/2001 de definire a măsurilor necesare protecției monedei euro împotriva falsificării la statele membre care nu au adoptat euro ca monedă unică (JO L 181, 4.7.2001, p. 11).

³ Societatea Națiunilor, Seria Tratatelor nr. 2623 (1931), p. 372.

- (8) Prezenta directivă are la bază și actualizează Decizia-cadru 2000/383/JAI a Consiliului¹. Aceasta completează respectiva decizie-cadru cu dispoziții suplimentare privind nivelul sancțiunilor, instrumentele de anchetă și analiza, identificarea și detectarea, în cursul procedurilor judiciare, a bancnotelor și a monedelor euro falsificate.
- (9) Prezenta directivă ar trebui să protejeze orice bancnotă și monedă a cărei circulație este autorizată legal, indiferent dacă este fabricată din hârtie, metal sau orice alt material.
- (10) Protecția euro și a altor monede impune o definiție comună a infracțiunilor referitoare la falsificarea de monedă, precum și sancțiuni comune eficace, proporționale și disuasive, atât pentru persoanele fizice, cât și pentru cele juridice. În vederea asigurării coerenței cu Convenția de la Geneva, prezenta directivă ar trebui să prevadă incriminarea aceluiași infracțiuni ca și Convenția de la Geneva. Prin urmare, ar trebui să fie incriminate atât producerea de bancnote și monede false, cât și distribuirea acestora. Activitățile pregătitoare importante ale acestor infracțiuni, de exemplu producerea de instrumente și componente în vederea falsificării, ar trebui sancționate independent. Scopul comun al acestor definiții ale infracțiunilor ar trebui să fie acela de a avea un efect disuasiv pentru orice manipulare de bancnote și monede falsificate, precum și instrumente și alte mijloace în vederea falsificării.

¹ Decizia-cadru 2000/383/JAI a Consiliului din 29 mai 2000 privind consolidarea, prin sancțiuni penale și de altă natură, a protecției împotriva falsificării, cu ocazia introducerii monedei euro (JO L 140, 14.6.2000, p. 1).

- (11) Utilizarea abuzivă a instalațiilor sau a materialelor legale ale unor imprimerii sau monetării autorizate pentru producerea de bancnote și monede neautorizate în scopuri frauduloase ar trebui să fie de asemenea incriminată. O astfel de utilizare abuzivă include situația în care o bancă centrală națională, o monetărie sau o altă entitate autorizată produce bancnote sau monede care depășesc cota autorizată de Banca Centrală Europeană („BCE”). Utilizarea abuzivă include, de asemenea, situațiile în care un angajat al unei imprimerii sau monetării autorizate utilizează în mod abuziv infrastructura în scopuri proprii. Aceste fapte ar trebui să fie incriminate chiar dacă nu s-au depășit cantitățile autorizate, deoarece, după punerea lor în circulație, bancnotele și monedele produse nu ar putea fi deosebite de cele autorizate.
- (12) Bancnotele și monedele pe care BCE sau băncile centrale naționale și monetăriile nu le-au emis încă oficial ar trebui să intre de asemenea sub protecția prezentei directive. De exemplu, monedele euro a căror față națională este nouă sau seriile noi de bancnote euro ar trebui să fie protejate înainte de a fi puse oficial în circulație.
- (13) Instigarea, complicitatea și tentativa de a comite infracțiunile de falsificare principale, inclusiv utilizarea abuzivă a instalațiilor sau a materialelor legale și falsificarea unor bancnote și monede care nu au fost încă emise, dar sunt destinate punerii în circulație, ar trebui să fie de asemenea sancționate, dacă este cazul. Prezenta directivă nu impune statelor membre obligația de a incrimina tentativa de comitere a unei infracțiuni referitoare la un instrument sau o componentă în vederea falsificării.
- (14) Intenția ar trebui să reprezinte un element constitutiv al infracțiunilor prevăzute de prezenta directivă.

- (15) Falsificarea monedei este, în mod tradițional, o infracțiune supusă unor sancțiuni aspre în statele membre. Aceasta se datorează gravității și impactului infracțiunii asupra cetățenilor și agenților economici, precum și necesității de a asigura încrederea cetățenilor și agenților economici în autenticitatea euro și a altor monede. Acest lucru este valabil în mod special în cazul euro, care reprezintă moneda unică utilizată de mai mult de 330 de milioane de persoane din zona euro și este a doua monedă internațională ca importanță.
- (16) Statele membre ar trebui să prevadă sancțiuni penale în dreptul intern, în conformitate cu dispozițiile din dreptul Uniunii privind combaterea falsificării de monedă. Sancțiunile respective ar trebui să fie eficace, proporționale și disuasive și ar trebui să includă privarea de libertate. Nivelul minim al limitei maxime a pedepsei privative de libertate prevăzute în prezenta directivă pentru infracțiunile prevăzute în cadrul acesteia ar trebui să se aplice cel puțin celor mai grave forme ale acestor infracțiuni.
- (17) Nivelurile sancțiunilor ar trebui să fie eficace și disuasive, dar să nu depășească ceea ce este proporțional cu infracțiunile. Deși transmiterea intenționată a monedei false, primită cu bună-credință, ar putea fi pasibilă, în dreptul intern al statelor membre, de o pedeapsă diferită, inclusiv o amendă, dreptul intern ar trebui să prevadă drept sancțiune maximă privarea de libertate. Sancțiunile privative de libertate aplicate persoanelor fizice vor avea un puternic efect de descurajare a potențialilor infractori în toată Uniunea.
- (18) Dat fiind faptul că prezenta directivă stabilește norme minime, statele membre pot adopta sau menține norme mai severe pentru infracțiunile de falsificare a monedei.

- (19) Prezenta directivă nu aduce atingere normelor și principiilor generale din dreptul penal intern privind aplicarea și executarea sentințelor în conformitate cu circumstanțele concrete ale fiecărui caz în parte.
- (20) Întrucât încrederea în autenticitatea bancnotelor și a monedelor poate fi afectată sau amenințată și de acțiuni ale persoanelor juridice, acestea ar trebui să fie răspunzătoare pentru infracțiunile comise în numele lor.
- (21) Pentru a asigura succesul anchetelor și al urmăririi penale în cazul infracțiunilor de falsificare a monedei, persoanele responsabile cu anchetarea și urmărirea penală a acestor infracțiuni ar trebui să aibă posibilitatea de a se servi de instrumente de anchetă eficace, precum cele utilizate la combaterea criminalității organizate sau a altor infracțiuni grave. Aceste instrumente ar putea include, după caz, interceptarea comunicațiilor, supravegherea discretă, inclusiv supravegherea electronică, monitorizarea conturilor bancare și alte investigații financiare. Ținând seama, printre altele, de principiul proporționalității, utilizarea unor astfel de instrumente de anchetă în conformitate cu dreptul intern ar trebui să fie proporțională cu natura și cu gravitatea infracțiunilor care fac obiectul anchetei. Dreptul la protecția datelor personale ar trebui să fie respectat.

- (22) Statele membre ar trebui să își stabilească jurisdicția în acord cu Convenția de la Geneva și cu dispozițiile referitoare la jurisdicție din alte sisteme de drept penal din Uniune, cu alte cuvinte pentru infracțiuni comise pe teritoriul lor și pentru infracțiuni comise de cetățenii lor, ținând seama de faptul că, în general, infracțiunile sunt soluționate cel mai bine în cadrul sistemului judiciar penal al țării în care sunt săvârșite.
- (23) Rolul de prim rang al euro pentru economia și societatea Uniunii, precum și amenințarea specifică la adresa euro ca monedă de importanță mondială, fapt demonstrat de existența unui număr considerabil de imprimerii aflate în țări terțe, impun măsuri suplimentare pentru protecția acesteia. Prin urmare, ar trebui să se determine jurisdicția în ceea ce privește infracțiunile având legătură cu moneda euro comise în afara teritoriului unui anumit stat membru dacă fie autorul infracțiunii se găsește pe teritoriul aceluia stat membru și nu este extrădat, fie dacă în statul membru respectiv s-au descoperit bancnote sau monede euro falsificate având legătură cu infracțiunea. Având în vedere situația diferită din punct de vedere obiectiv a statelor membre a căror monedă este euro, obligația de a determina acest tip de jurisdicție ar trebui să revină numai acestor state membre. În scopul urmăririi penale a infracțiunilor prevăzute la articolul 3 alineatul (1) litera (a) și la articolul 3 alineatele (2) și (3), în cazul în care acestea se referă la articolul 3 alineatul (1) litera (a), precum și a instigării, complicității și tentativei de a comite aceste infracțiuni, jurisdicția nu ar trebui să se supună condiției ca faptele respective să constituie infracțiune în locul în care au fost comise. În exercitarea acestui tip de jurisdicție, statele membre ar trebui să țină seama dacă infracțiunile sunt sau nu tratate în cadrul sistemului judiciar penal al țării în care au fost săvârșite și ar trebui să respecte principiul proporționalității, în special în ceea ce privește condamnările impuse de o țară terță pentru aceleași fapte.

- (24) În cazul euro, identificarea bancnotelor și a monedelor euro falsificate este centralizată la nivelul centrelor naționale de analiză și, respectiv, a centrelor naționale de analiză a monedelor desemnate sau instituite în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1338/2001. Analiza, identificarea și detectarea bancnotelor și a monedelor falsificate ar trebui să fie posibile inclusiv în timpul procedurilor judiciare în curs de desfășurare, pentru a accelera detectarea sursei de producere a falsurilor într-o anchetă sau urmărire penală dată și pentru a preveni și a întrerupe circulația în continuare a acestor tipuri de falsuri, cu respectarea principiului unui proces echitabil și eficace. Aceasta ar contribui astfel la eficientizarea combaterii infracțiunilor de falsificare și, în același timp, ar crește numărul de transmițeri de falsuri confiscate în timpul procedurilor penale în curs, sub rezerva unor excepții limitate, în cazul cărora s-ar permite doar acordarea accesului la falsurile respective. În general, autoritățile competente ar trebui să autorizeze transmiterea fizică a falsurilor către centrele naționale de analiză și către centrele naționale de analiză a monedelor. În anumite situații, de exemplu atunci când doar un număr mic de bancnote sau monede falsificate constituie mijloc de probă în procedurile penale, sau atunci când transmiterea fizică ar conduce la riscul de distrugere a mijloacelor de probă, cum ar fi amprente digitale, autoritățile competente ar trebui să aibă posibilitatea de a decide cu privire la acordarea accesului la bancnotele și monedele în cauză.

- (25) Este necesar să se culeagă date comparabile privind infracțiunile prevăzute în prezenta directivă. Pentru a dispune de o imagine de ansamblu mai exactă cu privire la problema falsificării de monedă la nivelul Uniunii și pentru a contribui, astfel, la elaborarea unei soluții mai eficiente la aceasta, statele membre ar trebui să transmită Comisiei date statistice relevante privind numărul de infracțiuni implicând bancnote și monede false, precum și numărul de persoane urmărite și condamnate.
- (26) În cadrul urmăririi obiectivului de combatere a falsificării bancnotelor și a monedelor euro, ar trebui să se urmărească încheierea de acorduri cu țări terțe, în special cu cele care utilizează euro ca monedă, în conformitate cu procedurile relevante prevăzute în tratat.
- (27) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile consacrate în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, cu precădere dreptul la libertate și securitate, respectarea vieții personale și de familie, libertatea de alegere a ocupației și dreptul la muncă, libertatea de a desfășura o activitate comercială, dreptul la proprietate, dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, prezumția de nevinovăție și dreptul la apărare, principiile legalității și proporționalității infracțiunilor și pedepselor, precum și dreptul de a nu fi judecat sau condamnat de două ori pentru aceeași infracțiune. Prezenta directivă urmărește să asigure respectarea deplină a acestor drepturi și principii și ar trebui pusă în aplicare în mod corespunzător.
- (28) Prezenta directivă urmărește modificarea și extinderea dispozițiilor Deciziei-cadru 2000/383/JAI. Deoarece modificările care urmează să fie aduse sunt numeroase și substanțiale, din motive de claritate, decizia-cadru respectivă ar trebui înlocuită în întregime pentru statele membre cărora li se aplică prezenta directivă.

- (29) Întrucât obiectivul prezentei directive, și anume protejarea monedei euro și a altor monede împotriva falsificării, nu poate fi realizat în mod satisfăcător la nivelul statelor membre, dar, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, poate **să fie** realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsurile, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (30) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei anexată la TUE și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („TFUE”), Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive, nu îi revin obligații în temeiul acesteia și aceasta nu i se aplică.
- (31) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție, anexat la TUE și la TFUE, Irlanda și-a notificat intenția de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentei directive.
- (32) În conformitate cu articolele 1 și 2 și cu articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție, anexat la TUE și la TFUE, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentei directive, nu îi revin obligații în temeiul acesteia și aceasta nu i se aplică.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiect

Prezenta directivă stabilește normele minime privind definiția infracțiunilor și sancțiunile în domeniul falsificării euro și a altor monede. Directiva introduce, de asemenea, dispoziții comune pentru consolidarea luptei împotriva acestor infracțiuni și pentru ameliorarea anchetării acestora, precum și pentru asigurarea unei mai bune cooperări împotriva falsificării.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive se aplică următoarele definiții:

- (a) „monedă” înseamnă bancnote și monede a căror circulație este autorizată legal, inclusiv bancnote și monede euro a căror circulație este autorizată legal în temeiul Regulamentului (CE) nr. 974/98;
- (b) „persoană juridică” înseamnă o entitate care are personalitate juridică în temeiul legislației aplicabile, cu excepția statelor sau a organismelor publice care își exercită prerogativele de putere publică și a organizațiilor internaționale publice.

Articolul 3

Infracțiuni

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că următoarele fapte sunt incriminate ca infracțiuni atunci când sunt săvârșite cu intenție:
- (a) orice acțiune frauduloasă de fabricare sau alterare de monedă, indiferent de mijlocul folosit;
 - (b) punerea în circulație frauduloasă de monedă falsă;
 - (c) importul, exportul, transportul, primirea sau procurarea de monedă falsă cu scopul de a o pune în circulație și știind că este falsă;
 - (d) fabricarea frauduloasă, primirea, procurarea sau deținerea de:
 - (i) instrumente, obiecte, programe de calculator, date informatice și orice alt mijloc adaptat în mod specific fabricării sau alterării de monedă; sau
 - (ii) elemente de securitate, precum holograme, filigrane sau alte elemente ale monedei care servesc la protecția împotriva falsificării.
- (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că faptele menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c) sunt incriminate și în ceea ce privește bancnotele sau monedele care sunt sau au fost fabricate prin utilizarea de instalații sau materiale legale fără respectarea drepturilor sau a condițiilor în care autoritățile competente pot emite bancnote sau monede.

- (3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că faptele menționate la alineatele (1) și (2) sunt incriminate și în ceea ce privește bancnotele sau monedele care încă nu au fost emise, dar sunt destinate circulației ca mijloc legal de plată.

Articolul 4

Instigare, complicitate și tentativă

- (1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că instigarea și complicitatea la infracțiunile prevăzute la articolul 3 sunt incriminate.
- (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că tentativa de a comite o infracțiune menționată la articolul 3 alineatul (1) litera (a), (b) sau (c) sau la articolul 3 alineatul (2) sau (3), implicând fapte menționate la articolul 3 alineatul (1) literele (a), (b) și (c), este incriminată.

Articolul 5

Sanctiuni aplicabile persoanelor fizice

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că infracțiunile prevăzute la articolele 3 și 4 sunt pasibile de sancțiuni penale eficace, proporționale și disuasive.
- (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că infracțiunile menționate la articolul 3 alineatul (1) litera (d), cele menționate la articolul 3 alineatul (2) și cele menționate la articolul 3 alineatul (3), implicând fapte menționate la articolul 3 alineatul (1) litera (d), sunt pasibile de o pedeapsă maximă care prevede privarea de libertate.
- (3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că infracțiunile prevăzute la articolul 3 alineatul (1) litera (a) și la articolul 3 alineatul (3), implicând fapte menționate la articolul 3 alineatul (1) litera (a), sunt pasibile de o pedeapsă maximă de privare de libertate de cel puțin opt ani.
- (4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că infracțiunile prevăzute la articolul 3 alineatul (1) literele (b) și (c) și la articolul 3 alineatul (3), implicând fapte menționate la articolul 3 alineatul (1) literele (b) și (c), sunt pasibile de o pedeapsă maximă de privare de libertate, de cel puțin cinci ani.

- (5) În ceea ce privește infracțiunea menționată la articolul 3 alineatul (1) litera (b), statele membre pot să prevadă sancțiuni penale eficace, proporționale și disuasive, altele decât cele menționate la alineatul (4) din prezentul articol, inclusiv amenzi și privare de libertate, dacă moneda falsă a fost primită fără a se cunoaște faptul că este falsă, dar a fost transmisă cunoscându-se acest fapt.

Articolul 6

Răspunderea persoanelor juridice

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că poate fi angajată răspunderea persoanelor juridice pentru infracțiunile menționate la articolele 3 și 4 care au fost săvârșite în beneficiul lor de către orice persoană, acționând în nume propriu sau în calitate de membru al unui organ al persoanei juridice în cauză care are o funcție de conducere în cadrul persoanei juridice respective, pe baza:
- (a) unei împuterniciri din partea persoanei juridice respective;
 - (b) a unei competențe de a lua decizii în numele persoanei juridice respective; sau
 - (c) a unei competențe de exercitare a controlului în cadrul persoanei juridice respective.
- (2) Statele membre se asigură, de asemenea, că poate fi angajată răspunderea unei persoane juridice atunci când lipsa supravegherii sau a controlului din partea unei persoane menționate la alineatul (1) din prezentul articol a făcut posibilă săvârșirea unei infracțiuni menționate la articolele 3 și 4 în beneficiul persoanei juridice respective de către o persoană aflată sub autoritatea sa.

- (3) Răspunderea persoanei juridice în temeiul alineatelor (1) și (2) din prezentul articol nu exclude inițierea procedurilor penale împotriva persoanelor fizice care sunt autori, instigatori sau complici la infracțiunile menționate la articolele 3 și 4.

Articolul 7

Sanțiuni pentru persoanele juridice

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că orice persoană juridică a cărei răspundere este antrenată în temeiul articolului 6 este pasibilă de sancțiuni eficace, proporționale și disuasive, care includ amenzi penale sau de altă natură și, eventual, alte sancțiuni, precum:

- (a) excluderea de la dreptul de a primi beneficii sau ajutoare publice;
- (b) interdicția temporară sau permanentă de a desfășura activități comerciale;
- (c) plasarea sub supraveghere judiciară;
- (d) dizolvarea judiciară;
- (e) închiderea temporară sau permanentă a unităților care au servit la săvârșirea infracțiunii.

Articolul 8

Jurisdicție

- (1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a-și stabili jurisdicția în privința infracțiunilor prevăzute la articolele 3 și 4, în cazul în care:
 - (a) infracțiunea a fost săvârșită, în totalitate sau în parte, pe teritoriul său; sau
 - (b) autorul infracțiunii este un cetățean al său.
- (2) Fiecare stat membru a cărui monedă este euro ia măsurile necesare pentru a-și stabili jurisdicția în privința infracțiunilor prevăzute la articolele 3 și 4 comise în afara teritoriului său, cel puțin în cazurile în care acestea se referă la moneda euro și în care:
 - (a) autorul infracțiunii se află pe teritoriul statului membru respectiv și nu este extrădat; sau
 - (b) bancnote sau monede euro false având legătură cu infracțiunea au fost descoperite pe teritoriul statului membru respectiv.

În scopul urmăririi penale a infracțiunilor menționate la articolul 3 alineatul (1) litera (a) și la articolul 3 alineatele (2) și (3), în cazul în care se referă la articolul 3 alineatul (1) litera (a), precum și a instigării, a complicității și a tentativei de comitere a acestor infracțiuni, fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a garanta că jurisdicția sa nu este supusă condiției ca faptele în cauză să fie considerate infracțiuni în locul unde au fost comise.

Articolul 9

Instrumente de anchetă

Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele, unitățile sau serviciile responsabile de cercetarea sau urmărirea penală a infracțiunilor menționate la articolele 3 și 4 au acces la instrumente eficiente de anchetă, cum ar fi cele utilizate pentru cazurile de criminalitate organizată sau pentru alte infracțiuni grave.

Articolul 10

Obligația de a transmite bancnote și monede euro falsificate pentru analiza și detectarea falsurilor

Statele membre garantează că, în timpul procedurilor penale, examinarea, de către centrul național de analiză și centrul național de analiză a monedelor, a bancnotelor și a monedelor euro suspectate de a fi false, în scopul analizării, identificării și detectării altor falsuri este permisă fără întârziere. Autoritățile competente transmit eșantioanele necesare fără întârziere și, cel târziu, imediat ce a fost pronunțată hotărârea finală în cadrul procedurii penale.

Articolul 11

Statistici

Statele membre transmit Comisiei, cel puțin o dată la doi ani, date privind numărul infracțiunilor prevăzute la articolele 3 și 4, precum și numărul persoanelor urmărite și condamnate pentru infracțiunile prevăzute la articolele 3 și 4.

Articolul 12

Raportul Comisiei și revizuirea

Până la ...^{*}, Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive. Raportul evaluează măsura în care statele membre au adoptat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive. Raportul este însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

Articolul 13

Înlocuirea Deciziei-cadru 2000/383/JAI

Decizia-cadru 2000/383/JAI se înlocuiește prin prezenta directivă pentru statele membre cărora li se aplică aceasta din urmă, fără a se aduce atingere obligațiilor statelor membre privind termenul pentru transpunerea Deciziei-cadru 2000/383/JAI în dreptul intern.

Pentru statele membre cărora li se aplică prezenta directivă, trimiterile la Decizia-cadru 2000/383/JAI se interpretează și ca trimiteri la prezenta directivă.

*

A se introduce data de către JO: 5 ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive.

Articolul 14
Transpunere

- (1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la ...^{*}. Acestea informează imediat Comisia în acest sens.

Atunci când statele membre adoptă măsurile în cauză, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Metodele prin care se face această trimitere sunt stabilite de către statele membre.

- (2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor măsuri de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

^{*}

A se introduce data de către JO: 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

Articolul 15
Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 16
Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la ...,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele
